

Axel Sneum: Den 23. Oktober i Aar blev der paa Raadhuset i Aarhus afholdt et Møde mellem Havneudvalget i Aarhus, hvis Formand er Borgmester Unmack-Larsen, og Repræsentanter for Kalundborg og Samsø. Disse var Borgmester P. Hansen, Kalundborg, Gaardejer Gyllingholm fra Samsø, der er Formand for Øens Trafikudvalg, og Sogne- raadsformand Bertelsen, Samsø. Man blev enig om at foretage en samlet Henvendelse til Isbrydningskontoret og til Statsbanernes Ledelse for i Fremtiden at faa en bedre og mere effektiv Isbrydningstjeneste paa Ruten Aarhus—Samsø—Kalundborg, hvis det igen sætter ind med Isvinter, og jeg kan forsikre for, at der er Tusinder og atter Tusinder af Jyllands Befolkning, der staar bag dette berettigede Krav.

Sidste Vinter var Færgeforbindelsen mellem Aarhus og Kalundborg indstillet fra 20. Februar til 31. Marts, og først fra 10. April blev Driften regelmæssig. For Samsøs 8 000 Indbyggere var denne totale Lukning meget alvorlig, og for Aarhus og hele Øst- og Nordjylland var det ogsaa en slem Historie. Al Virksomhed ved Aarhus Havn standsede, og Arbejdere og Forretningsfolk havde intet at bestille hele denne Periode. Statens Isbrydningsmateriel er sikkert ikke saa godt, som det burde være. Vor Isbryderflaade bestaar af „Mjølner“, der er bygget 1890, „Thor“ fra 1894 og „Fenris“ fra samme Aarstal, „Væderen“ fra 1916, „Isbjørn“ fra 1923, „Lillebjørn“ fra 1926, „Storebjørn“ fra 1931 og endelig Statsbanernes store Isbryder „Holger Danske“ fra 1942. De fem ældste af disse Isbrydere er ikke meget effektive, og deres Ydeevne blev yderligere nedsat med indtil 50 pCt. i Vinteren 1946—47, fordi der kun var daarlige Kul til at fyre med. Det skal erkendes, at Statsbanernes „Holger Danske“ klarede sig godt i Store Bælt i den sidste Isvinter, men det var dog navnlig Persontrafikken, den kunde tjene, medens Godstrafikken blev skubbet i Baggrunden, og det mærker man jo overalt i Landet og ikke mindst her i Hovedstaden. Det forekommer mig, at de andre Isbrydere i for høj Grad var kommanderet til spredt Fægtning, saa at Jylland blev helt afspærret fra at faa Søforbindelse med Sjælland, og saaledes at der ikke fra Jylland kunde føres f. Eks. Fødemidler til Hovedstaden i nævneværdig Grad. Helt anderledes vilde Forholdet have været, hvis man havde koncentreret sig om at holde Statsbanernes Rute Aarhus—Samsø—Kalundborg aaben, og fra tidligere meget vanskelige Isvintre ved vi jo, at dette kan lade sig gøre, naar man sætter i med Isbrydning med det samme og

holder en Sejlrende farbar. Det var det, der blev drøftet paa Mødet i Aarhus den 23. Oktober d. A., og det er det, den østjyske Befolkning giver Tilslutning til. Derfor vil jeg meget alvorligt henstille til Isbrydningskontoret og til Statsbanernes Ledelse at indstille Signalerne paa en anden Maade, end man gjorde i Maanederne Februar—Marts 1947.

At vort Land mangler tilstrækkeligt Isbrydningsmateriel, saa man ikke kan komme alle danske Havne til Hjælp, kan jo ikke bestrides, og jeg vil i hvert Fald for min Part hellere være med til at bevilge Penge hertil, end jeg vil være med til at tænke paa at projekttere en Storebæltsbro, der vil komme til at koste svimlende Summer, og som utvivlsomt vil forrykke den økonomiske Udvikling i Landet til Skade for Erhvervslivet i Jylland og paa Fyn.

Der kan, medens jeg omtaler Aarhus—Kalundborg-Ruten, være Grund til at erindre om det gamle Krav, der gaar ud paa at faa Dobbeltfart i hvert Fald i Sommermaanederne, saaledes at Jyderne kan tage fra Aarhus om Morgen og tilbringe Eftermiddagen i Kalundborg og det skønne Nordvestsjælland og saa tage tilbage igen samme Aften. Saaledes som Farten er nu, udnyttes Materiellet ikke tilstrækkeligt, kun 5 Timer i Døgn. Helt anderledes udnyttes Materiellet paa Store Bælt, og jeg er sikker paa, at en Forbedring af Overfarten Aarhus—Kalundborg vil trække rejsende til denne Rute, der baade er behagelig og overordentlig smuk for dem, der har Blik for vort Lands Naturskønhed. Vi nærmer os vel ogsaa snart den Tid, da Folk opdager, at det kan betale sig at rejse med andre Tog end Lyntogene, og Turen fra Jylland over Kalundborg er, i Sammenligning med andre Forbindelser til Sjælland, den billigste.

For 15—16 Aar siden, medens Stauning var Statsminister, lod han fra Statsministeriet udgaa til samtlige Ministerier og de under de forskellige Ministerier sorterende Institutioner en Henstilling om at tage med Velvilje mod Invalider, tilskadekomne Folk og kronisk syge, der søgte om at faa lidt at bestille. Jeg ved, at denne Henstilling hjalp i den nærmeste følgende Tid, og en Del af de paagældende Ansøgere fik lidt at bestille og derved noget at fortjene. Statsministerens Henstilling havde ogsaa til Følge, at Kommunerne fik Øjnene op for, at det var en god Gerning at støtte disse haardt ramte Medborgere ved at give dem passende Arbejde at udføre. Det er nu en Del Aar siden, og Staunings Henstilling er ved at blive glemt. Derfor vil jeg gerne henstille til Stats-